

Sátoraljaújhely, 1902. augusztus 21. – Budapest, 1977. január 22.

Apja borbélymester, fia ezüstműves tanonc volt. 1916-ban az ifjúmunkások vezetőségi tagja 1918-ban lépett be a Kommunisták Magyarországi Pártjába. 1919-ben részt vett a Vörös Hadsereg harcaiban, a III. nemzetközi ezred katonája volt. 1919-ben bujkált, Csehszlovákiába menekült, majd 1920. októberben, Bécsben élt. 1921-ben lett a KIMSZ KV tagja, illegális feladattal hazaérkezett, 1922-ben letartóztatták és 1923-ban tíz évre ítélték, 1924-ben fogolycserével szabadult, a Szovjetunióba távozhatott. 1928-1932-ig a Szovjetunióban elvégezte a műegyetem hadmérnöki karát, közben 1924-1926-ban a külügyi népbiztosságon dolgozott, majd 1928-ig a Lenin Intézet munkatársa volt. 1934-től a hadügyi népbiztosságon dolgozott, majd a honvédelmi népbiztosság páncélos főparancsnokságán, elvégezte a Sztálin Páncélos Hadiakadémiát, rövid időre letartóztatták. 1940 januárjában visszakerült a hadügyminisztériumba. 1942. decemberben újra internálták. 1943. májusában szabadult, Cseljabinszkban, az akkor alakult hadifogolytábor parancsnok-helyettese lett. 1944 végén tért vissza Magyarországra, 1945. januártól 1947-ig az MKP központban osztályvezető-helyettesként a néphadsereg szervezése volt a feladata. 1947. november 26. és 1948. október 16. között rendkívüli követ Varsóban. 1948-tól a néphadsereg tábornoka, a Honvédelmi Minisztérium főcsoportfőnöke, a néphadsereg főfelügyelője. 1955. január 7-étől 1957. február 28-ig az Országos Tervhivatal katonai elnökhelyettese, 1957. február 28-ától 1957. május 9-ig a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány tagja, majd 1960. május 17-ig honvédelmi miniszter. 1960. május 17-én bízták meg a moszkvai nagykövetség vezetésével, megbízólevele 1963. február 23-ig volt érvényes. Országgyűlési képviselő volt, a Hazafias Népfront Bács-Kiskun megyei listájáról 1958. november 16. és 1967. január 28. között szerezte mandátumát. Az MSZBT alelnöke, majd haláláig elnökségi tag.